

Universitätsbibliothek Paderborn

Decisiones Practicæ Casuum Conscientiæ Selectorum In Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Pars Altera Decisionum Practicarum Casuum Conscientiæ Selectorum In
Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim
Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Leonardelli, Bonaventura

Augustæ Vindelicorum ; Græcii, 1739

Q. 4. An, & quando, factô divortiô, alenda sit uxor etiam tunc quando &
mariti culpa, & sua propria ab eo recessit?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41144

buendum, ac perinde est, ac si in viri obsequio esset, *i. jure civil. ff. de cond. & demonst.* ubi conditio habetur pro impleta, quando deficit culpa ejus, cui implenda erat. Ita complures cum Bald, *i. i. u. 9. C. de legat.* Barbol. *i. c. n. 43.* Bonac. *i. c. Sanch. l. 9. D. 4. Cov. Tiraq. Surd. & aliis.* Addit Sanch. cum Bonac. virum non teneri uxorem alere, quamvis dotem habeat, quando uxor suā culpā recedit; quia uxor tenetur viro dotem tradere, & esse in ipsius obsequio; ergo si in alterutro deficiat, cessat ipsa alendi obligatio, ut advertit Surd. *de alim. tit. 7. p. 16. n. 14.* Pariter non detur Maritus uxorem alere, si dos promissa sit, & non soluta, ut docet communis DD, cum Glos. *Auth. de non eligendo 2. nubentes, §. fin. verb. onera;* quia dos quasi in pretium datur, ut ex ejus fructibus maritus onera matrimonii sustineat, & uxorem alat, *i. pro oneribus citt. & i. dotis fructus citt.* intellige, si tempus ad solvendam dotem à marito concessum jam advenerit, alias ob solutionis defectum alimenta negare non potest, sed sibi imputare debet, quod eam dilationem concesserit. In super tunc uxorem alere tenetur juxta communem DD. cum Inn. *C. per vestras de donat. inter virum, & uxor. ad fin.* quando uxorem duxit ab ipso dotis promissione, quia sibi imputare debet, quod nullam dotem postulaverit, vi-

deturque tunc ipsam uxorū personam pro dote accipere.

Ad 4. Q. An alenda sit uxor, 472 quando utriusque culpā divor-tium factum est? Inspiciendum est, cujus sit ultima culpa, ob quam uxor non cohabitat viro, juxta regulam *i. lud. 17. ff. de pecunia. & commod. rei venditæ,* ubi æquum est posteriorem moram noce-re. Quamobrem si uxor culpā suā recesserat, dein poenitentiâ ducta ad virum rediens ab eo non admittatur, alenda est à marito; quia ultima culpa mari-to tunc imputanda est, non uxori, quia poenitentia purgat delictum, & perinde est, ac si con-jux sua culpa non recessisset, cum parata sit ad cohabitandum. Ita cum Gloss. *C. significasti verb. ma-teriam in fin. de divort.* Sanch. *i. c. n. 24.* Bonac. *i. c. p. 7. n. 4. & s. Host. Abb. Jo. And. aliisque.*

Contrà verò si ob fœvitiam ma-riti uxor ab eo recessit, & maritus cautionem de sufficiente se-curitate præstet, nec tanta sit ejus fœvitia, quin ea cautione judicio prudentum satis cau-tum, consultum sit uxori, & ta-men hæc ad virum redire renuat, non tenetur maritus eam extra consortium suum habitantem ale-re; quia tunc ultima culpa uxori nocet, juxta superius dicta. Bar-bos *i. c. n. 44.* Sanch. & alii.

Ex

Ex dictis colliges, uxorem à viro recedentem ob nimiam castigationem, & verberationem, ab eo alendam esse; secùs si castigatio sit moderata; quia in priori casu culpa mariti est; in posteriori verò culpa est uxoris; cùm viro uxorem corrigere, &

moderatè ex causa punire, permisum fit, *citt. l. rei judicatae &c.*
talis namque inter illos Societas est, qualis inter patrem, & filium,
non verò qualis est inter
mancipium, & domi-
num.

CASUS LXXXII.

De reconciliatione Conjugum, facto divorcio, déque restituzione dotis, & filiis alendis.

Leander maritus Leontiam uxorem suam de commissio adulterio convictam, factō divorciō, è domo ejicit non amplius recipiendam, nulla eidem dote restituta, qui cùm postea & ipse in adulterium incidisset, idque Leontiae innotuisset, cupit hæc, & petit Leandro marito reconciliari.

QUÆR. I. An, si Leander post factū per sententiam Judicis divorcium ob adulterium uxoris, & ipse adulterium postea committat, teneatur reconciliari uxori volenti, ac perenti, & ad eam redire adulterii causā prius dimissam?

QUÆR. II. An Conjux innocens factō per sententiam Judicis divorciō, & manente utriusque Statu immutato cogere possit adulterum invitum, ut sibi reconcilietur, teneaturque is reconciliari?

QUÆR. III. An ob adulterium tam occultum, quam notorium liceat conjugi innocentī propria autoritate divorcium facere, nullā expectatā Judicis sententiā?